

На верхів'ях Качі
Зеров Микола Костянтинович

Л.А.Куриловій

Бринить і лийтеся, джерела ніжні Качі,
Дзвенить каскадами співучого срібла
З-під скелі сірої, що мохом поросла, —
На села, у сади, між вапняки гарячі.

Минули Бабуган і з ним круги вірлячі,
За ними вже різка і росяна яйла —
І враз нова краса з'явилась, процвіла:
Ліс причарований, як озеро стояче.

Поважно гомонить зелена бучина,
Сміються струмені і будиться луна,
А битий шлях заліг, мов велетенський полоз.

І в щедрій поводі кольорів, фарб, речей
Горує над усім високотонний голос
Та ясна прямота допитливих очей.

1927

Постійна адреса: http://ukrlit.org/zerov_mykola_kostiantynovych/na_verkhiviakh_kachi